

Hääd sõbrad!

See, millele me siin tunnistajad oleme, on koju tagasi jõudmine, üle pika ja kurva lahusoleku aastakümnete.

Ometi, vaimliselt olete te olnud Eesti kodudes kõikjal üle ilma, kogu selle pika aja, mil ise kodumaata jäite. Olite meie kodudes nii siin kui ka sealpool paguluse karmi piiri, mis tõmmati võõraste poolt. Olite just seal, kus eesti keelt ja Eesti lugu kalliks peeti.

Ka mina tõlkisin Marie Underit inglise keelde ja avaldasin, sest tema looming kuulub maailmale, mitte vaid meile, kes me eesti keelt kõneleme. Niivõrd tugev on tema sõnum.

Olete olnud meie inimeste südames ja meie meeltes. Teie looming on andnud lootust, toonud pisaraid, lisanud elurõõmu. Ja seda kõike üha suuremalt ka vabaduse taastamise järel.

Olete kõnelenud oma saatusega sellest, kui tähtis ja väärtuslik on meile vabadus – inimeste isiklik vabadus ja oma riigi vabadus. Teie nägite, ise nägite, et seda võib olla lihtne kaotada ning tundsitate, ise tundsitate, kui väga raske on vabaduse kaotust oma südames kanda.

Te olete alati seisnud Suurtena meie juures.

Nüüd olete jõudnud kõik koos, üksteise kõrval tagasi koju, oma lähemate juurde.

Ehk nagu üks teie seast, Marie Under on kirjutanud:

Kusagil ootab üks maja,
kusagil ootab üks maa –
kannata, kannataja:
südant neist lahti ei saa.

Teie olete nüüd pika kannatuse järel kodus.

Ja rahu leidnud.